

Използваните в таблицата групировки се съдържат в оригиналната публикация. От тях се вижда, че средният БВП на човек от най-ниско развитите страни (287 щ. д.) е 94 пъти по-нисък от този на страните с висок доход от ОИСР. Разликата между най-бедните и най-богатите е около 100 пъти! За нас най-голям интерес представлява България, чийто БВП на човек от населението е 18 пъти по-нисък от този на богатите държави от ОИСР.

Една по-бедна страна има по-малки възможности да отдели средства за околната среда.

През 2000 г. относителният дял на разходите за околната среда от БВП за България е 1.7%. Като абсолютна величина това са **25 щ. д. на човек от населението**. При същия процент, отнесен към групата на страните от ОИСР, сумата на средствата, изразходвани за околната среда, ще бъдат 18 пъти повече, или 458 щ. д. на човек от населението. Голяма част от разходите за околната среда са за закупуване и поддръжка на оборудване, което в много случаи се заплаща по цени на международния пазар. Например цената на един и същи филтър или камион и за страна от ОИСР, и за България ще бъде приблизително еднаква, но при 18 пъти разлика във възможностите да се изразходват средства.

Допълнителна представа за тази разлика може да се получи, ако тя се измери теоретично чрез броя на годините икономическо развитие, които са необходими на България за изравняване на възможностите за изразходване на средства за околната среда с тези от страните на ОИСР. През 1998 г. годишният растеж на БВП за България е бил 4%. Ако този процент се използва за основа на изчисленията, то сумата от 1485 щ. д. ще достигне 26 914 щ. д. за около 74 години ($1485 * 1.04^{74} = 27\,052$). Това е при положение, че страните от ОИСР спрат своето икономическо развитие. Ако се приеме, че и техният БВП нараства с 2% годишно, колкото е през 1998 г., изравняване ще се постигне след около 149 години. Въпреки че това са чисто теоретически изчисления, дистанцията от 74-149 години стопанско развитие не е малка.

Освен че бедните имат по-малко възможности да изразходват средства за околната среда, те зависят в по-голяма степен от ресурсите на природата.

Ако приемем, че зависимостта на човека от природата е най-голяма в сектора на селското стопанство, то от табл. 2 се вижда, че с намаляването на БВП на човек от населението относителният дял на селското стопанство в БВП нараства. Докато в богатите страни едва 2-3% от БВП се произвеждат в селското стопанство, то в най-бедните страни дялът на селското стопанство достига 36%. Или като правило нарастващият дял на селското стопанство в БВП свидетелства и за нарастваща бедност. Казаното се потвърждава и от относително малкия дял на